

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesu latus lancea aperitur art. ho. LIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

IESU LATVS LANCEA APERITVR.
Articulus LIV.

Iudæi ergo, quoniam Parasceue erat, vt non remaneret in cruce corpora sabbato (Erat enim magnus dies ille sabbati) rogauerunt Pilatum, vt frangerentur eorum crura, & tollerentur. Venerunt ergo milites: & primi quidem fregerunt crura, & alterius qui crucifixus est cum eo. Ad Iesum autem cum venissent, vt viderunt eum iam mortuum, non fregerunt eius crura, sed vnus militum lancea latus eius aperuit: & continuo exiuit sanguis & aqua.

HOMILIA LIV.

Parasceue erat Iudæorum, hoc est, sexta feria ante sabbatum magnum, quod erat præcipuè Iudæis festiuum, propter tempus illud Paschale, & dies azymorum, in quibus illud sabbatum occurrerat. Rogauerunt igitur Iudæi Pilatum, vt propter solennitatem Paschalem, crucifixorum de cruce amouerentur corpora, eorundemq; (ne soluti, abirent liberè) frangerentur crura. Viuebant enim adhuc latrones. Prohibitum quoq; Iudæis erat in lege, ne suspensos in ligno finerent vsq; ad mane alterius diei manere, ne terra pollueretur. Circa illa minima hypocritæ isti conscientiam videbantur habere arctam: circa verò maiora, quod Christus quoq; illis sæpe improperauerat, cæci erant & stupidi. Inde fuit etiam hic, vt de occisione Christi innocentis nullam sibi facerent conscientiam, quam tamen arctam sibi fingebant, si occisorum in patibulis corpora reliquissent. Venerunt igitur milites, instrumenta secum habentes ad frangenda crucifixorum crura. Hos vbi mater pia, quæ sub cruce, aut circa crucem, reliquis mulieribus sociata, adhuc manserat, vidisset: quantus, putas, mœror eius cor virgineū inuasit, formidantis (quod futurum erat) eos venire ad nouam filio suo contumeliam inferendam? Itaque milites fregerunt vtriusq; latronis crura, qui adhuc viuebant. Porrò ad Iesum cum venissent, vbi viderunt eum mortuum, nō fregerunt ipsius crura, quia causa iam deerat, propter quam frangere voluissent. Hæc enim (vt prædixi) fractionis ossium causa erat, vt de cruce depositi, viui non euaderent. Latrones igitur quia viuebant, eorum sunt ossa fracta. Porrò Iesu non est os fractum aut crus, quia mortuus erat. Quid enim timeretur de euasione mortui? Veruntamen vnus militum probare volens, an foret mortuus Iesus, eius latus aperuit lancea, & continuo exiuit sanguis & aqua. Non leue aut exiguum hoc vulnus erat, quod Christo mortuo fuit inflatum. Tantum namque erat, vt Christus post resurrectionem ianuis clausis ad Apostolos intrans, & Thomam aduocans dubitatem, illi iusserit manum admouere, & ponere in latus suum. Si Thomas in Christi latus mittere potuit manum, quomodo digitos in loca misit clauorum, magnum certè hoc vulnus lateris fuit, in quod Thomas manum potuit mittere. Inde q; non parum iuuatur sanctorum multorum opinio, reuelationesq; nonnullæ, quod Christi non solum latus, sed cor

Ioan. 19.

Deut. 21.

Matth. 23.

Vulnus lateris Christi quam fuerit magnum. Ioan. 20.

Gazophylacium suae Diuinitatis quomodo aperuerit nobis Christus. quoque eiusdem fuerit lancea vulneratum. Voluit enim suum Christus aperire gazophylacium Diuinitatis, atq; in cor suum omnibus pie uolentibus introeundi patefacere aditum, quod deuotis pijsq; omnibus est suauissimum. Huius vulneris Christus non sensit dolorem, sed pijsima eius mater hoc vulnus in suo sensit corde, quæ pro illo doluit. Fuit tamen Christo persecutio magna & iniuria, quod ne mortuo quidem illi parceretur, sed mucrone transficeretur. Diuisit itaq; cum matre sua huius vulneris iniuriam, ut ipse quidem persecutionem & vulnerationem reciperet, non tamen dolorem sentiret: mater uero vulneris huius in se reciperet pœnam atque dolorem. Dolebat enim B. Maria, in anima sua cõpansionis vulnus sentiens, quomodo doluisset Christus, si uisus mucronis infixionem sustinuisset. Anima enim Mariæ magis erat ubi amabat, quam ubi animabat: ideo magis erat in Christo, quam in seipsa. De hac Christi uulneratione Bernardus deuotissimus dicit: Ad hoc latus tuum perforatum est bone Iesu, ut nobis pateat introitus ueniendi ad te: Ad hoc vulneratum est cor tuum, ut in illo ab exterioribus perturbacionibus absoluti, habitare possimus. Nihilominus & propterea vulneratum est, ut per vulnus uisibile, vulnus amoris inuisibile uideamus. Qui enim ardentius amat, amore uulneratus est. Quomodo autem hic amor ostendi possit melius, nisi quod non solum corpus, uerum etiam cor lancea uulnerari permittit? Carnale igitur vulnus, spirituale ostendit. Ex sanguine & aqua quæ de latere Christi fluxerunt, efficaciam habent Ecclesiæ Sacramenta, potissimum Baptismus & Pœnitentia, quibus Deo renascimur. Militem qui in Christi latus infixit lanceam, tradunt fuisse Longinum, eumq; ante oculos cæligasse: uerum dum eius oculos Christi sanguis forte per lanceam defluens tetigisset, clarum recepisse uisum.

Lateris sui vulneris iniuriam ut Christus cum matre sua diuiserit.

Bernardus.

Latus & cor suum cur Christus uulnerari uoluerit.

Sacramenta Ecclesiæ unde habeant efficaciam.

Miles iste quis fuerit.

Cordis Iesu uulnus quæ sit tutum refugium.

Habitandum quomodo in corde Iesu

Cantic. 3. Psalm. 53.

Gen. 2.

Vulnus cordis Christi uti quibusq; sit tutum in omni aduersitate refugium.

IN omni aduersitate & præsura ad vulnus recurre. Siue blanda illiciant, siue tristitia te affligant, noli perturbari. Locum habes ubi tutus esse potes, nempe apertum cor Domini Iesu Christi. Illuc confugas, illuc introeas, ubi tentator te non accedet, ibi non appropinquabit malum tabernaculo tuo. Ibi requiesces securus. In hoc vulnus peccata tua reponas, ut Christi bonitate deleantur ac absorbeantur: ibi bona opera abscondas, ut Christi sanctificatione custodiantur: illuc omnia quæ à Deo recipis dona imponas, ut Christo conseruante, tibi augeantur. Secundò disce habitare in hoc uulnere Christi. Si enim amica aut sponsa est Christi tua anima, ubi dignior, ubi salubrior, ubi deniq; suauior est thalamus tibi dormienti, quam in hoc corde? Si uero columba es, ibi locus est tibi ad nidificandum. Si passer esse decreuisti, nusquam tibi magis cõueniens erit locus, ubi ab omnibus abstractam solitariamq; agas vitam, quam in corde Christi. Quod si turtur es, & castis varijsq; gemitibus ad Deum suspiras, hic locus tibi requietionis est. Hic deniq; esuriens manna inuenis quod edas: sitiens, hic fontem saluatoris habes unde bibas. Est enim hic fons Paradisi, hoc est, de Paradisi medio egrediens, atque in corda sibi deuota sese diffundens, qui irrigat fecundatq; uniuersam terram. Est etiam hic ostium arcæ, per quod intrant, non perituri diluuiio. Sede igitur in hoc uulnere, & Christi passionem, Christi beneficia, Christiq; amorem ut columba meditare, expectans miserationem à Domino & consolationem.

VESTE.